

1883-10-10

AFSENDER

J. C. Jacobsen

MODTAGER

Johanne Luise Heiberg

FAKTA

Type:
Brev

Sprog:
Dansk

Afsendersted:
København

Arkivplacering:
Rigsarkivet

Emneord:
Det Kongelige Teater,
Mæcenvirksomhed, filantropi

DOKUMENTINDHOLD

J. C. Jacobsen svarer Fru Heiberg (og andre) på en henvendelse om at give midler til at ansætte en tenor på Det Kongelige Teater.

TRANSSKRIFTION

Carlsberg 10 1883.

Kjære Fru Heiberg

Jeg har i Aften modtaget et Brev som blandt flere Underskrifter ogsaa har Deres og da jeg kan udtale mig mere uforbeholdent til dem end til Andre - ja jeg kan godt tilføie end til nogen Anden - foretrækker jeg at rette mit Svar til Dem. Det er en stor Ære og en høist smigrende Tillid, der vises mig Henvendelsen gjennem dette Brev, men det er ogsaa et stort Ansvar, som derved lægges paa mig, naar det skal bero paa mig om vor Opera skal faae den Tenor, hvortil der er saa stor Trang, at det omtrent er et Livsspørgsmaal for den. De veed af hvad jeg har fortalt Dem, at min Formue er i en betydelig Grad reduceret, men jeg troer ikke at jeg har sagt Dem, at jeg for at bestride de overordentlige Udgifter til offentlig Brug og samtidig til de store og nødvendige Byggeforetagender for at

gjøre Carlsberg færdig, har maattet benytte min personlige Credit til at reise Laan til et Beløb af 800,000 Kroner og De vil let kunne forstaae at jeg under disse Omstændigheder maa anvende en streng Oeconomie i alle retninger og har maattet og fremdeles maa afslaae de talrige Opfordringer som daglig rettes til mig om Bistand saavel til private som til offentlige Foretagender. Det her omhandlede Anliggende ligger mig imidlertid saa meget paa Hjerte og den af saa høit skattede Mænd og Quinder til mig rettede Opfordring har gjort saa stærkt et Indtryk paa mig, at jeg ikke kan give et Afslag, naar jeg virkelig er den Eneste som Sagens Ordning afhænger af. Men er jeg virkelig den Eneste? Skulde f.Ex den musikelskende Henriques og hans Slægt ikke være at formaae til at bidrage en Deel? Jeg ved imidlertid ikke i hvor høi Grad Sagen haster og jeg vil derfor sige at dersom ingen Anden kan eller vil bidrage, saa skal jeg bidrage de omtalte 6000 Kroner, i al Fald som et Forskud indtil det maaskee lykkes at faae Andre til at tage Deel i Bidraget

De vil imidlertid let indsee at det er mig høist magtpaaliggende

ligeoverfor de Afslag jeg har givet og maa give Andre, som tildeels staae mig temmelig nær, at Ingen faaer at vide at jeg bortgiver en saadan Sum til Operaen. Men til hvem kan jeg betroee denne Hemmelighed? og i hvis Hænder kan jeg lægge Midlerne uden at det med Lethed gjættes fra hvem de komme ? Kunde det ikke bedst skjules, naar Fallesen sagde, at det var lykkedes ham at faae de fornødne Midler til sin Disposition uden at han angav Kilden?

Jeg vilde da skrive et Brev til Professor Hartmann, hvori jeg udtalte min Beklagelse over ikke at kunne efterkomme Opfordringen og derefter under Tausheds Forpligtelse skrive til Fallesen uden at besøge ham.

Tjen mig i at sige mig Deres Mening om denne Fremgangsmaade er den rette.

Deres ærbødige og hengive
J. C. Jacobsen

Carlsberg 10 October 1883.

Kjære Lær Høiherberg

Jeg har: Aften en udtalelse af Carlsberg
samt bladet fraan Underbrevet ogsaa har
Læst og da jeg Lær udtalelse mig maaske
inforsværgende til Dem end til Anden -
ja, jeg Lær godt tilføies: end til en anden
Anden - forstodde jeg at ville med Dem
til Dem. Det er en stor Omsorg og en
stort Samfundets Tænk, der vilde mig med
Jævnheden og Jævnheden til den Omsorg, men det
er ogsaa et stort Arbejde, som dermed lægges
paa mig, maaske det skal være paa mig end
end Omsorg skal være den Tænk, forstodde
der er for stor Omsorg og det andet er
et Lær Samfundets Tænk for Dem. Det er
af hvad jeg har fortalt Dem, et min Lær
er i en betydelig Grad redigeret, men
jeg Lær det at jeg har sagt Dem, at jeg
har at bestemt de uanset i alle Udgifter
til offentlig Omsorg og forstodde til de store
og uanset i alle Udgifter for at

gjennem Carlshøys fordy, som maattet benytte
min yndfandte Kredit til at udsætte Kæsen
til at beløb af 800,000 Kroner og der med
lat kunne forstaaes at jeg under disse Omstæn-
digheder maaske rummer en stor Omsættelse
i alle Sædninges og som maattet og forundret
enaa affaaes de talrige Opførelser som
daglig maattet det mig min Eftersind saerligt til
forstaaes saerligt til offentlig Lovgivning.
Det som ansees at de Omsættelse ligger mig
min Skæbne saerligt mig forstaaes og den
af som saerligt Skæbne. Men og Gennem det mig
maattet Opførelse som gjort som skæbne at
Løsting mig, at jeg ikke kan give at
Affaaes, naar jeg virkelig er den første som
Løsting Omsættelse affaaes af. Men er jeg
virkelig den første? Skæbne f.ø. den
minst skæbne Henriques og saerligt Skæbne
naar at forstaaes til at bidrage en Del.
Jeg er min Skæbne ikke i saerligt Grad
Løsting Løsting og jeg vil derfor seje at den
ingen anden kan eller vil bidrage, saerligt
jeg bidrage de antallet 6000 Kroner, i at det
saerligt Lovgivning indtil det maatte ligesom
at forstaaes til at ligger Del i bidraget.

Da mit i meddelelse er indfaldet at det er
mig ganske usagkyndig og ligesom for de
Aftag mig for givet og er en given Anden,
som lidenst kan mig demselv er, at
Luzan faar at vide at jeg hadt en
Luzan som de Oparat. Men det
kan jeg lidenst dem demselv?
og i Lidenst kan jeg lidenst demselv
uden at det er med Lidenst for dem
de demselv? Lidenst det er med Lidenst
naar Fallesen siger, at det er med Lidenst
som at faar de demselv demselv det er
Lidenst demselv uden at faar angam Lidenst?
Jeg vilde da demselv at demselv demselv
Hartmann. Lidenst jeg vilde demselv
at demselv demselv demselv demselv
og demselv demselv demselv demselv
Lidenst de Fallesen uden at demselv demselv.
Giv mig i at demselv demselv demselv
at demselv demselv demselv demselv.

Lidenst demselv og demselv
J. C. Jacobsen